

Με αφορμή το απόσπασμα «Τα πράγματα στρώ νουν περισσότερο» από το μυθιστόρημα «Η εποχή των Υακίνθων» της Τούλας Τίγκα, δίνεται η εργασία: Υποθέστε ότι κρατάτε κι εσείς ημερολόγιο, όπως η ηρωίδα του αποσπάσματος. Καταγράψτε μια ημέρα σας.

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα Παρασκευή, μόλις άνοιξα τα μάτια μου, το πρώτο που σκέφτηκα ήταν το πρώτο δώρο μαθηματικών? σκέτος εφιάλτης!

Μετά από αρκετά λεπτά σκέψης, κατάφερα επιτέλους ν? αποχωριστώ το ζεστό μου κρεβάτι. Η ώρα δεν έφτανε να κάτσω κι άλλο. Ετοιμάστηκα και ξεκίνησα.

Όταν έφτασα στο σχολείο, είχε ήδη χτυπήσει το κουδούνι κι έτρεξα να πάω στην τάξη μου. Ανέβηκα, η τάξη κλειδωμένη και κανείς απέξω. Περίμενα 10 λεπτά, τίποτε. Αφού βαρέθηκα, κατέβηκα στο γραφείο να ρωτήσω τι έγινε. Ο κύριος Αντωνίου μου εξήγησε πως την πρώτη και δεύτερη ώρα δε θα κάναμε μάθημα, επειδή ο κύριος Βασιλόπουλος είχε δουλειές. Χάρηκα, αλλά και νευρίασα, αφού αναγκάστηκα να ξυπνήσω χωρίς λόγο και να έρθω μέχρι εδώ. Βγαίνοντας από το γραφείο συνάντησα τη Σέβη κι αφού της εξήγησα, ανεβήκαμε στον πάνω όροφο για βόλτες. Από τη βαρεμάρα μας αρχίσαμε να γράφουμε στα τειχάκια, πάνω στο λύκειο. Καθώς γράφαμε κι ήμασταν αφηρημένες, δεν ακούσαμε βήματα, μόνο ένα απαλό βήξιμο, κάπως έτσι: «γκούχου γκούχου». Ήταν ο κύριος Αντωνίου. Εκεί, λοιπόν, ήταν από τις λίγες φορές που τον φοβήθηκα. Είχε πολύ αγριεμένο βλέμμα, πρώτη φορά τον έβλεπα έτσι. Όπως καταλαβαίνεις, αγαπητό μου ημερολόγιο, πήραμε μονοήμερη αποβολή. «Φτηνά την γλιτώνετε, σας τη χαρίζω», είπε και μας έδωσε από το σχολείο.

Η αλήθεια είναι πως το πήραμε πολύ χαλαρά, αφού σαν καλές αναισθητες πήραμε παγωτό και κάναμε βόλτες. Έτσι, εμείς δε χάσαμε μόνο το πρώτο δώρο, αλλά ολόκληρο το εφτάωρο.

Ωραία δεν περάσαμε την Παρασκευή, αγαπημένο μου ημερολόγιο; Θα σου πω πώς θα

περάσω και το Σαββατοκύριακο, αλλά προς το παρόν σ? αφήνω, γιατί κοντεύει δώδεκα κι αρχίζα να νυστάζω.

Ευαγγελία Μπόσκου, A2